УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ:

1. Датум и орган који је именовао комисију:

27.6.2012. године, Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду.

2. Састав комисије

1. **Проф. др Весна Половина, редовни професор**, Филолошки факултет, Универзитет у Београду, ужа научна област: Општа лингвистика, Филолошки факултет, Универзитет у Београду, изабрана: 18.05.2000.

2. **Проф. др Биљана Чубровић, ванредни професор**, Филолошки факултет, Универзитет у Београду, ужа научна област: Англистика, изабрана: 07.12.2010.

3. **Проф. др Јасмина Московљевић, ванредни професор**, Филолошки факултет, Универзитет у Београду, ужа научна област: Општа лингвистика, изабрана: 18.11.2008.

4. **Проф. др Бранко Ковачевић, редовни професор**, спољни члан, Електротехнички факултет, Универзитет у Београду, ужа научна област: Аутоматика, изабран: 12.09.1995.

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ:

1. Име, име једног родитеља, презиме:

Милош, Драган, Ђурић

2. Датум рођења, општина, република:

5.2.1977., Београд, Савски венац, СР Србија

3. Датум одбране, место и назив магистарске тезе

17.5.2007., Београд, Филолошки факултет, „Неологизми у комуникацији на компјутеру“

4. Научна област из које је стечено академско звање магистра наука:

Наука о језику – семантика, морфологија, синтакса енглеског и француског језика. Стечено звање: магистар филолошких наука.

III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Сложенице у дискурсу електротехнике

IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Докторска дисертација мр Милоша Д. Ђурића, „Сложенице у дискурсу електротехнике“, обухвата 280 компјутерски штампаних страница, а подељена је на дванаест поглавља: 1. Увод (стр. 1-10), 2. Преглед сложеница у литератури (стр. 11-78), 3. Релевантни критеријуми за селекцију сложеница у дискурсу електротехнике (стр. 79-98), 4. Каноничке сложенице у дискурсу електротехнике (стр. 99-121), 5. Неканоничке сложенице у дискурсу електротехнике (стр. 122-144), 6. Прозодија сложеница у дискурсу електротехнике (стр. 145-179), 7. Синтаксичка обележја сложеница у дискурсу електротехнике (стр. 180-194), 8. Семантички аспекти сложеница у дискурсу електротехнике (стр. 195-228), 9. Контекстуално-прагматички аспекти сложеница у дискурсу електротехнике (стр. 229-236), 10. Сложенице у настави енглеског језика струке и француског језика струке на Електротехничком факултету у Београду (стр. 237-246), 11. Закључак (стр. 247-253) и 12. Литература (стр. 256-276). Докторска дисертација садржи листе коришћених иницијализама (укупно 8 листа иницијализама, стр. ix-xii). Библиографија садржи 279 библиографских јединица, као и засебан списак коришћених и констултованих речника, који броји 55 библиографских јединица-речника (стр. 277-280). Докторска дисертација мр Милоша Д. Ђурића садржи списак

грађе корпуса (стр. 254-255). Докторска дисертација садржи 33 слика токена сложеница акустички генерисаних помоћу акустичког софтвера PRAAT, 36 табела, 11 графикона и 11 узорака дискурса електротехнике којима се илуструје дата језичка појава.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Докторска дисертација „Сложенице у дискурсу електротехнике“ мр Милоша Д. Ђурића урађена је у теоријским оквирима и на методолошким основама контрастивне анализе. Анализа је извршена на грађи која обухвата укупно 8515 сложеница из корпуса енглеског и француског дискурса електротехнике. Од наведеног броја, укупно је екстраховано и анализирано 7589 сложеница из енглеског језика (5737 каноничких сложеница и 1852 неканоничке сложенице) и 926 сложеница из француског језика (368 каноничких сложеница и 558 неканоничких сложеница). Комисија сматра да је корпус више него репрезентативан зато што је обухватио и писани и говорни медијум. Писани медијум сачињавају: 1. Монолингвални стручни речници (три енглеска и један француски), 2. Десет уџбеника из електротехнике на енглеском и француском језику (пет енглеских и пет француских уџбеника). Говорни медијум чини корпус транскрибованих и анотираних академских предавања из електротехнике на енглеском језику са Масачусетског института за технологију, Катедре за рачунарску технику и информатику масачусетског Електротехничког факултета, која је аутор марљиво и акрибично анотирао.

У **Уводном поглављу** одређује се оквир истраживања и дефинишу се појмови релевантни за емпиријско истраживање енглеских и француских сложеница у дискурсу електротехнике, а то су: дискурс *електротехнике* и *сложенице*. Аутор описује фазе истраживања, наводи предмет и циљ, а затим описује и методолошки приступ који је применио. У овом делу дисертације, аутор, мр Милош Д. Ђурић, веома детаљно и брижљиво описује шест корпуса на којима је вршио испитивање специфичног понашања које испољавају енглеске и француске сложенице. У наставку овог поглавља, аутор наводи опште карактеристике дискурса електротехнике, а затим наводи и описује особине стручних језика и дискурса, обухвативши не само дискурс електротехнике, већ и шире, техничке науке са којима се свакодневно сусреће као професор енглеског језика струке и као научни и стручни преводилац. Дат је оквир из кога се види да аутор даље у дисертацији на више лингвистичких нивоа жели да опише врсте информација које сложенице кодирају и да истражи њихову улогу у дискурсу електротехнике.

У **другом поглављу** наведени су релевантни подаци из литературе, пре свега из лингвистичке литературе (којом су обухваћени: општелингвистички радови, монографије, специјализоване студије, необјављене магистарске тезе, необјављене докторске дисертације, итд.). Мр Милош Д. Ђурић посвећује посебну пажњу статусу појма *сложенице*, истиче недоследности и проблеме у дефинисању, као и у делимитацији сложеница у енглеском и француском језику. Увидом у лингвистичку литературу, мр Милош Д. Ђурић налази да се, упркос испољеним

недоследностима при дефиниционом одређењу, овај термин користи релативно доследно приликом класификација, како у морфологији, тако и у лексикологији, с тим што таква честа употреба овог термина не умањује варијабилност у његовом значењу и употреби. У наставку другог поглавља, Ђурић даје компаративни преглед начина третирања сложеница у референцијалним граматикама енглеског и француског језика, а затим и закључак о статусу сложеница у анализираним дескриптивним граматикама. У наставку другог дела дисертације, дат је компаративни преглед термина *сложеница* (тј. енглески *compound*, односно, француски *mot composé*) у енглеским монолингвалним речницима, као и у француским монолингвалним речницима, а затим и преглед лексикографских еквивалената на основу грађе билингвалних енглеско-српских/хрватских речника и билингвалних француско-српских/хрватских речника. Сагледан је појам сложенице у комбинаторним, аналошким и специјалним речницима, као и речницима синонима и антонима и тезаурусима. На крају другог дела докторске дисертације аутор је погледао како се сложенице третирају у уџбеницима и приручницима за енглески језик за специфичне сврхе (ESP) и француски језик за специјалне намене (FOS), дајући унакрсан преглед и релевантне коментаре.

У **трећем поглављу** аутор наводи релевантне критеријуме за селекцију сложеница у дискурсу електротехнике. Ове критеријуме аутор је установио на основу критичког прегледа релевантне лингвистичке литературе, међутим, и поред тога што се ослања на неке утврђене критеријуме, мр Милош Д. Ђурић наводи и потпуно оригиналну класификацију, што представља оригинални допринос кандидата прецизнијем дефиниционом одређењу испитиваних језичких појава. Ђурић најпре наводи критеријуме за каноничке сложенице (енглеске и француске), а онда за неканоничке сложенице (енглеске и француске). Аутор је утврдио да су каноничке сложенице најчешће бинарне и прототипичне, док су неканоничке сложенице вишечлане и непрототипичне. Кроз тако дефинисану матрицу критеријума за селекцију, аутор је провукао примере енглеских и француских сложеница како би видео да ли је њихово семантичко, синтаксичко, прозодијско, контекстуално-прагматичко и дискурсно понашање у складу са критеријумима које је претходно установио. Комисија сматра да критеријуми, које је представио, описао, анализирао и применио мр Милош Д. Ђурић, представљају новину у класификовању ових језичких феномена, и представљају оригинални допринос канидадата, мр Милоша Д. Ђурића.

У **четвртом поглављу** аутор анализира каноничке сложенице у дискурсу електротехнике. Најпре се, према лингвистичкој литератури, врши класификација каноничких сложеница према припадности врсти речи, а затим се наводе кључне напомене о каноничким сложеницама. Мр Милош Д. Ђурић је закључио да неке каноничке сложенице задовољавају

све критеријуме које је утврдио, док друге не задовољавају те критеријуме у потпуности, или задовољавају већи део критеријума. Каноничке сложенице које у потпуности задовољавају све критеријуме аутор је назвао *потпуно каноничким сложеницама*. Аутор сматра да сложенице које не задовољавају утврђене критеријуме у потпуности (нпр. не задовољавају један или два критеријума) не треба аутоматски одбацити из ове класе. Напротив, потребно је укључити и ове градијентне случајеве, нарочито ако задовољавају већи број критеријума којима се делимитирају каноничке сложенице. Поред потпуно каноничких сложеница, аутор предлаже и *градијентне каноничке сложенице*. Увођење градијентних сложеница приликом сагледавања енглеских и француских каноничких сложеница у дискурсу електротехнике Комисија сматра оригиналним истраживачким доприносом мр Милоша Д. Ђурића, оствареним у оквиру докторске дисертације.

У **петом поглављу** у фокус се доводе неканоничке сложенице у дискурсу електротехнике. Мр Милош Д. Ђурић најпре говори о статусу неканоничких сложеница у литератури, а затим, илуструје конкретну примену појма у енглеском и француском дискурсу електротехнике. У наставку овог поглавља, аутор врши анализу узоркованих неканоничких сложеница из корпуса (енглеских и француских сложеница) да би видео да ли задовољавају, и у којој мери, установљене критеријуме за укључивање у ову категорију. На крају петог поглавља, аутор даје закључне напомене у вези са неканоничким сложеницама. На основу анализе ексцерпираних примера из корпуса, аутор закључује да су нека од обележја композиције као процеса стварања нових речи и сложеница као резултата тог процеса у складу са добро установљеним обележјима типичних бинарних (двоконституентских) сложеница, нарочито у вези са синтаксичким и дистрибуционим критеријумима. Иако се семантичка некомпозитност може призвати у многим случајевима, утврђено је да како број конституената расте, постаје све теже да се декомпонује значење, што мр Милош Д. Ђурић илуструје бројним примерима узетим из дискурса електротехнике на материјалу енглеског и француског језика. Неканоничким сложеницама је очигледно потребно даље истраживање, пошто се већина лингвиста слаже да оне представљају резултат продуктивног процеса у језицима као што су енглески и француски, али како број конституената расте, изгледа да већи део опште усаглашених теоријских претпоставки о њиховом статусу као сложеницама постаје мање потврђен него у случајевима када се испитују бинарне сложенице, односно, каноничке сложенице. Стога, имајући све наведено у виду, аутор докторске дисертације, мр Милош Д. Ђурић, предлаже да се више пажње посвети градијентности у детерминисању ове језичке појаве, а на тај начин кандидат даје допринос афирмисању градијентности приликом делимитирања и анализирања сложеница.

У **шестом поглављу** дисертације аутор се бави прозодијом сложеница у дискурсу електротехнике, анализирајући корпус пет академских предавања из електротехнике одржаних у јесен 2005. године на Масачусетском институту за технологију, на тамошњој Катедри за рачунарску технику и информатику. Најпре се аутор позива на претходно извршена испитивања из области прозодије сложеница, а затим врши акустичку анализу на релацији „тип – токен“ и то вишечланих сложеница које су статистички најфреквентније у овом корпусу. Мр Милош Д. Ђурић је најпре екстраховао узорке помоћу софтвера AUDACITY, а затим извршио акустичку анализу уз помоћ компјутерског софтвера PRAAT. Аутор контрастира акустички генерисане слике, на којима анализира добијене посматране вредности: максималну висину тона и дужину трајања токена. Након контрастирања, аутор је изнео закључне напомене у вези са акустички анализираним примерима. Утврђено је да поред тога што је узорак добољно обиман, акустичка анализа изискује још већи број токена. Други уочени проблеми јесу и акустички анализирани говорници, који су мушког пола. Поставља се питање какве би се варијације јавиле и да ли би се доследно јављале да су у питању говорнице женског пола, или да имамо „мешовиту“ ситуацију у којој би били акустички анализирани говорници (у овом случају предавачи) били и женског и мушког пола. Такође, аутор је приметио и пратеће елементе, који су остали ван опсега његовог истраживања (нпр. жамор, буку, „коктел-парти“ феномен, шум, итд), а који, свакако, утичу на добијени језички сигнал који се акустички анализира.

У **седмом поглављу** дисертације, аутор се бави синтаксичким обележјима сложеница у дискурсу електротехнике посебно се осврнувши на конституентску анализу, често навођену у пертинентној литератури, којом се баве како синтаксичарке и синтаксичари, тако и истраживачице у области рачунарске лингвистике које су фокусиране на аутоматизацију синтаксичког рашчлањавања. Мр Милош Д. Ђурић истиче постојање правилности у синтаксичком комбиновању конституената енглеских и француских сложеница у дискурсу електротехнике. Посебно посматра однос броја конституената на релацији „енглеска сложеница – француска реплика“. Ђурић је приказао немогућност синтаксичке интерполације као једну од особености енглеских и француских сложеница у овој врсти дискурса. Имајући у виду да је синтаксички центар, у ендоцентричним сложеницама, носилац и синтаксичке информације о сложеници, аутор дисертације се фокусира на перколацију сложеница, најпре наводећи примере из пертинентне литературе, а затим и своје ексцерпиране примере из корпуса. На крају овог поглавља, аутор се бави асиметријом енглеских и француских сложеница посебно обративши пажњу на феномен који Di Sciullova назива „синтаксичко преуређивање“ конституената, што аутор илуструје примерима сложеница из дискурса

електротехнике. Анализирајући синтаксичку рекурзивност као доминантно обележје сложеница у енглеском и француском дискурсу електротехнике, мр Милош Д. Ђурић је приметио да се потенцијална синонимија и/или полисемичност међу сложеницама (у семантичкој равни) разрешава додавањем конституената (у синтаксичкој равни). Ова синтаксичка рекурзивност помаже у прецизирању значења сложенице нарочито у случајевима сложеница где се могу успоставити вишеструки семантички односи.

У **осмом поглављу** аутор у фокус доводи семантичке аспекте сложеница у дискурсу електротехнике, а нарочиту пажњу посветио је начину третирања семантичких релација које владају између конституената сложеница. Аутор најпре посматра традиционалне семантичке анализе, дајући примере из литературе, а затим одмах упоредо конкретно примењује семантичке релације на своје властите примере из корпуса и наводи одговарајуће примере сложеница из дискурса електротехнике које одговарају датим релацијама. Мр Милош Д. Ђурић констатује да се релације, које се налазе у оквиру традиционалне семантичке анализе, не могу увек са успехом применити на примере сложеница у дискурсу електротехнике. У наставку осмог поглавља, мр Милош Д. Ђурић анализира семантичке релације према истраживачким резултатима из домена рачунарске лингвистике. Идентично првом делу овог поглавља, аутор најпре наводи семантичку релацију из литературе, затим наводи пример из општег језика, а онда примењује дату релацију на потенцијалне кандидате из свог корпуса, па затим наводи пример из дискурса електротехнике који одговара описаној семантичкој релацији. Иако су семантичке релације засноване на резултатима из домена рачунарске лингвистике изнијансиране у односу на традиционалне приступе, ипак су робусне и упркос привидној изнијансираности нису довољно добра основа за многе примере сложеница из дискурса електротехнике. Управо због уочених недостатака у претходно описаним и имплементираним анализама, аутор се ослања на један пример семантичке класификације у теоријском оквиру генеративне семантике. Мр Милош Д. Ђурић каже да је модел Judith Levi, који и он примењује у остатку овог дела дисертације, најсофистициранији и најдоследнији када су у питању семантичке релације међу конституентима сложеница. Levijeva проширује скуп сложеница укључивши и сложенице са структуром „придев+именица“, што поткрепљује синтаксичким и семантичким аргументима. Усвојивши овај модел Levijeve, аутор докторске дисертације примењује њене релације на своје примере и утврђује да се сложенице из његовог корпуса најбоље уклапају у класификацију Levijeve, као и њену типологију. Наводе се примери Levijeve упоредо са примерима сложеница из дискурса електротехнике. На крају поглавља, аутор констатује да „иако је доста написано о томе како се могу интерпретирати семантичке релације“ можемо да констатујемо извесне разлике и то у зависности од приступа

који се примењује. Наводе се закључне напомене у вези са анализираним семантичким релацијама конституената сложеница у дискурсу електротехнике и констатује се да је у извесним случајевима сложеница потребно познавање и контекста, тј. прагматичке употребе сложеница у датом контексту, што је предмет наредног поглавља.

У **деветом поглављу** аутор констатује да понекада нису довољна чисто семантичка или чисто синтаксичка обележја за исправну интерпретацију дате сложенице, већ је потребно призвати у помоћ и дискурс, односно, контекст. Управо због тога, аутор наводи контекстуално-прагматичке критеријуме илуструјући их примерима неколико сложеница које не могу да се синтаксичко-семантички интерпретирају без ширег дискурсног контекста. Мр Милош Д. Ђурић тврди да се ексцерпирани ајтеми не могу интерпретирати ни на основу стручног специјализованог речника, нити као изоловане лексеме, већ је потребно призвати у помоћ шири контекст, односно, дискурс. Сагледавши извесне сложенице у ширем контексту, а узимајући у обзир и контекстуално-прагматичке факторе, аутор је илустровао како једна иста сложеница (идентична у својој структури) може да има различита значења у зависности од контекста у коме се јавља. Илустровани примери показују да се дате сложенице боље и тачније, а самим тим, и прецизније интерпретирају (и преводе) уз помоћ контекста, док изоловане, својим речничким еквивалентом не одражавају најизнијансираније, па често ни најпрецизније значење, што се може превазићи искључиво узимањем у обзир ширег контекста.

У **десетом поглављу** аутор пажњу поклања сложеницама у настави енглеског језика струке и француског језика струке у настави на Електротехничком факултету у Београду. Аутор описује спроведени експеримент у коме је извршио тестирање студената којим је обухваћен проблем делимитације сложеница. Експеримент је испитивао прављење јасне и прецизне разлике између сложенице и синтагме. У овом поглављу, мр Милош Д. Ђурић саопштава резултате истраживања у оквиру којих закључује да посебну пажњу треба обратити на индивидуалне когнитивне стилове студената на Електротехничком факултету, не пренебрегавајући и класичне домете методике наставе страних језика које користи у својој наставној пракси.

У **једанаестом поглављу** аутор даје закључак у вези са анализираним примерима, посебно се осврнувши на статус сложеница у лингвистичкој литератури, статус сложеница у уџбеницима енглеског и француског језика струке, као и у монолингвалним и билингвалним енглеским и француским речницима. У овом поглављу даје обједињени закључак који се односи на синтаксичке, семантичке, прозодијске и прагматичко-контекстуалне аспекте сложеница у енглеском и француском дискурсу електротехнике. На крају се изражава уверење да би ова

докторска дисертација, пре свега, могла да буде допринос изучавању градијентних случајева сложеница у специфичним дискурсима, попут енглеског и француског дискурса електротехнике.

У **дванесетом поглављу** наведена је коришћена литература која броји 279 библиографских јединица (монографија, општелингвистичких уџбеника, зборника радова, специфичних радова посвећених једном сегменту испитиваног језичког феномена, необјављених магистарских теза и необјављених докторских дисертација, итд). Наведено је и 55 коришћених речника (енглеских и француских), као и језичка грађа из које су ексцерпирани примери.

VI СПИСАК НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА КОЈИ СУ ОБЈАВЉЕНИ НА ОСНОВУ РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА У ОКВИРУ РАДА НА ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ УЗ НАПОМЕНУ:

Списак радова мр Милоша Д. Ђурића који су објављени на основу истраживања **у оквиру рада на докторској дисертацији** „Сложенице у дискурсу електротехнике“:

1. Изворни научни рад који се дирекнто и експлицитно бави енглеским и француским сложеницама у дискурсу електротехнике: **Miloš D. Đurić (2009)**: “**On the Borders of Transparence and Opacity: The Case of English and French Compounds in the Discourse of Electrical Engineering – Towards a Unitary Account**”, In: Marija Knežević and Aleksandra Nikčević Batrićević (eds.) (2009): *Reconsidering Conventions: Essays on Language and Literature*. pp. 65-79. Nikšić: Filozofski fakultet u Nikšiću Univerziteta Crne Gore,

2. Изворни научни рад из области методике наставе енглеског и француског језика, који се експлицитно бави истраживањем фактора усвајања енглеских и француских сложеница у дискурсу електротехнике: **Miloš D. Đurić (2009)**: “**Faktori akceleracije i retardacije prilikom procesa dekodiranja kompresije engleskih složenica u diskursu elektrotehnike i medicine**”, In: Julijana Vučo i Biljana Milatović (ur.) (2009): *Individualizacija i diferencijacija u nastavi jezika i književnosti*, str. 328-338. Nikšić: Filozofski fakultet Univerziteta Crne Gore,

3. Изворни научни рад који се експлицитно бави семантичким, синтаксичким и дискурсним аспектима енглеских и француских сложеница у дискурсу електротехнике: **Miloš D. Đurić (2009)**: “**Ka objedinjenom tumačenju identiteta složenica u diskursu elektrotehnike**”, In: Biljana Mišić Ilić i Vesna Lopičić (ur.) (2009) *Jezik, književnost, identitet*, str. 336-343. Niš: Univerzitet u Nišu, Filozofski fakultet,

4. Изворни научни рад који се експлицитно бави енглеским и француским сложеницама у дискурсу електротехнике из угла минимализма и минималистичке синтаксе: **Miloš D. Đurić (2010)**: “**Construction, Reconstruction, and Deconstruction of English and French Compounds in the Discourse of Electrical Engineering**”, In: Aleksandra Nikčević Batrićević and Marija Knežević (eds.) (2010): *Constructing, Deconstructing, Reconstructing Language and Literary Matters*. pp. 131-143. Nikšić: Filozofski fakultet u Nikšiću Univerziteta Crne Gore,

5. Изворни научни рад који обрађује семантичко-синтаксичку компресију информација, којом су обухваћене и језичке појаве попут сложеница: **Miloš D. Đurić (2010)**: „**Aspects of Summarization in the Discourse of Electrical Engineering in Contemporary English and French – Towards a Unitary Account**“. 18th Telecommunications Forum TELFOR Proceedings. Belgrade: TELFOR and Faculty of Electrical Engineering. pp. 1161-1164,

6. Изворни научни рад који се експлицитно бави синтаксичким, семантичким и прозодијским аспектима енглеских и француских вишечланих сложеница у дискурсу електротехнике: **Miloš D. Đurić (2011)**: "**Facing the Syntactic, Semantic and Prosodic Features of English and French Multi-Constituent Compounds in the Discourse of Electrical Engineering**", In: Marija Knežević and Aleksandra Nikčević Batrićević (eds.) (2011): *On the Limits of Theory: Papers on English Language and Literary Studies*. pp. 84-100. Nikšić: Faculty of Philosophy, University of Montenegro,

7. Изворни научни рад у коме се експлицитно обрађује статус енглеских и француских сложеница у дискурсу електротехнике и описује експеримент као и емпиријско истраживање произашло из примене истог у истраживању: **Miloš D. Đurić (2011)**: "**Relevantnost statusa složenica u diskursu elektrotehnike u kontekstu metodike nastave engleskog i francuskog jezika**", In: Julijana Vučo i Biljana Milatović (eds.) (2011): *Stavovi promjena - Promjena stavova*. Podgorica: Američka ambasada u Podgorici i Nikšić: Filozofski fakultet u Nikšiću Univerziteta Crne Gore, str. 256-263,

8. Изворни научни рад у коме се мр Милош Д. Ђурић бави проблемом компресије података којим су обухваћене и енглеске и француске сложенице у дискурсу електротехнике: **Miloš D. Đurić (2011)**: "**Aspects of Summarisation in the Discourse of Electrical Engineering**", In: Dušanka Točanac i Snežana Gudurić (ur.) (2011): *Primenjena lingvistika danas - između teorije i prakse*. Beograd i Novi Sad: Društvo za primenjenu lingvistiku Srbije, Filozofski fakultet u Novom Sadu i Filološki fakultet u Beogradu, str. 383-396.

VII ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА:

Резултати истраживања обухваћени докторском дисертацијом „Сложенице у дискурсу електротехнике“ мр Милоша Д. Ђурића могу се вредновати према областима у којима су добијени, али и према новинама које су генерисали. У том смислу, резултати истраживања мр Милоша Д. Ђурића пружају одговор на сва питања постављена у Уводном делу докторске дисертације. Аутор је најпре успешно описао разна учења о енглеским и француским сложеницама, излажући их унакрсној анализи. Том приликом, аутор је нужно улазио и у питања лингвистичке теорије, у којима се сналазио као добро обавештен истраживач. Аутор је извршио синтаксичку, семантичку, прагматичку, дискурсну, прозодијску и акустичку анализу. Резултати анализе, као и сама анализа, показују темељност аутора у истраживању и обрађивању конкретног језичког материјала. Резултати истраживања могу се сагледати на основу резултата добијених из појединачних језичких домена које је кандидат обрадио.

У прозодијском и акустичком домену аутор докторске дисертације дао је свој оригинални допринос, јер је, за разлику од већине радова који се баве овом проблематиком, уместо ослањања на субјективну слушну перцепцију, подвргао екстраховане сложенице акустичкој анализи и прецизним акустичким мерењима утврдио постојање варијација међу токенима истог типа сложеница, што је илустровано бројним акустички генерисаним графиконима. Ђурићеви резултати су веома релевантни, а могу се односити и на свакодневни дискурс, поред дискурса електротехнике. На синтаксичком нивоу резултати истраживања мр Милоша Д. Ђурића указују на то да се за сложенице које су међусобно различите само по једном конституенту могу успоставити вишеструки семантички односи. У семантичком домену, ауторови оригинални резултати огледају се у томе што је успешно применио типологије семантичких релација сложеница на сложенице у дискурсу електротехнике (конкретно, применио је типологију Левијеве и Вандервендеове).

На основу истраживања из области методике наставе енглеског језика струке и француског језика струке, мр Милош Д. Ђурић је утврдио, на основу успешно спроведеног експеримента, да су сложенице у енглеском и француском дискурсу електротехнике релативно стабилне категорије у језику, а све то је поткрепио статистичком анализом из које се јасно виде његови резултати. У излагању мр Милоша Д. Ђурића, како у вези са резултатима из домена методике наставе енглеског језика за електротехнику и методике наставе француског језика за електротехнику, тако и у вези са резултатима добијеним на семантичком, синтаксичком, прозодијском и контекстуално-прагматичком нивоу, уочљива је систематичност и концизност, уз обиље конкретног језичког материјала.

VIII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА:

Мр Милош Д. Ђурић показао је свестрано познавање и дубоко разумевање општелингвистичког и контрастивног приступа анализи језичких појава везаних за феномен сложеница. Са овим је удружена изразита способност за што свеобухватнију анализу грађе и на њој утемељену синтезу. Коментаришући пертиненту литературу, аутор је показао широко и дубоко познавање испитиване проблематике, о чему сведочи импресиван списак коришћене литературе. Посебно треба истаћи да је истраживање обављено на веома обимном корпусу (укупно 8515 сложеница), што иначе није уобичајено у радовима који се баве сложеницама, где се по правилу оперише мањим бројем потврђених или вештачки конструисаних примера. Расправа у докторској дисертацији мр Милоша Д. Ђурића одликује се јасним и довољно прецизним научним језиком и лепим стилом, као и технички промишљеном презентацијом, која је брижљиво изведена и укључује бројне табеле, графичке приказе и слике акустички анализираних токена у акустичком софтверу.

Резултати истраживања су релевантни и оригинални и сматрамо да је мр Милош Д. Ђурић у потпуности задовољио научни приказ и тумачење резултата свог емпиријски изведеног истраживања.

IX ПРЕДЛОГ:

На основу наведеног, са задовољством препоручујемо Наставно-научном већу Филолошког факултета у Београду да овај рад прихвати као докторску дисертацију, а кандидата позове на усмену одбрану пред истом комисијом (**Проф. др Весна Половина**, редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду, ментор; **Проф. др Биљана Чубровић**, ванредни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду, члан Комисије; **Проф. др Јасмина Московљевић Поповић**, ванредни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду, члан Комисије; **Проф. др Бранко Ковачевић**, редовни професор Електротехничког факултета Универзитета у Београду, спољни члан).

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ:

1. **Проф. др Весна Половина**, редовни професор, Филолошки факултет, Универзитет у Београду, ментор

2. **Проф. др Биљана Чубровић**, ванредни професор, Филолошки факултет, Универзитет у Београду, члан комисије

3. **Проф. др Јасмина Московљевић Поповић**, ванредни професор, Филолошки факултет, Универзитет у Београду, члан комисије

4. **Проф. др Бранко Ковачевић**, редовни професор, Електротехнички факултет, Универзитет у Београду, спољни члан